

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Semițe Nord”, Vedernic Emilia, în cauza privind derularea procedurii de faliment a Societății pe Acțiuni „Semițe Nord”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2015, prin care a fost destituită Vedernic Emilia din funcția de lichidator,

CONSTATĂ:

La 12.07.2010, SA „Semițe Nord” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de propria întreprindere, invocînd în calitate de temei incapacitatea sa de a-și onora obligațiunile de plată ajunse la scadență.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 14 iulie 2010, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind dispusă aplicarea măsurilor de asigurare. În calitate de administrator provizoriu a fost desemnată ÎI „Vedernic Emilia”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 25 octombrie 2010, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SA „Semițe Nord” și numită în calitate de administrator al insolvabilității ÎI „Vedernic Emilia”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2014, s-a dispus continuarea procedurii de insolvabilitate și intrarea în faliment a debitorului SA „Semițe Nord”, cu desemnarea în calitate de lichidator Vedernic Emilia.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2015, a fost destituită din funcția de lichidator al SA „Semițe Nord”, Vedernic Emilia, fiind dispusă desemnarea în această funcție a lui Topor Victor. Totodată, a fost obligată Vedernic Emilia să prezinte instanței de insolvabilitate un raport cu privire la situația masei debitoare și rulajul mijloacelor bănești de pe conturile de acumulare pînă la data de 15.01.2016.

În motivarea încheierii, instanța de insolvabilitate a aplicat prevederile art. 66 alin. (1) lit. q), 71 alin. (1), (3) și (9), 72 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, menționînd că Vedernic Emilia ultima dată a convocat adunarea creditorilor la 18.11.2013 și a prezentat ultimul raport la 27.04.2015, dînsa administrează masa debitoare insuficient, nu respectă atribuțiile ce-i revin prin Legea insolvabilității și nu a prezentat lunar raportul privind starea masei debitoare.

Considerînd ilegală încheierea instanței de insolvabilitate, la 01.02.2016, Vedernic Emilia a contestat-o cu recurs, solicitînd repunerea în termen, admiterea

recursului, casarea încheierii Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2015 și emiterea unei noi încheieri de respingere a demersului de destituire a lichidatorului.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de insolvabilitate a emis încheierea recurată în lipsa unor probe veridice și pertinente care ar justifica necesitatea destituirii sale din funcția de lichidator.

Referitor la termenul de atac, recurenta a menționat că cu încheierea recurată a făcut cunoștință abia la 19.01.2016.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Însă, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin.(3) din Legea insolvabilității, recursul examinându-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu cererea de recurs declarată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul înaintat de Vedernic Emilia este depus în afara termenului de atac, iar motivele de repunere în termen sunt neîntemeiate, motiv din care urmează a fi respins ca tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În același timp, intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale. Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Bălți a emis încheierea recurată la 17.12.2015 (f.d. 30).

Totodată, potrivit materialelor cauzei, instanța de recurs reține că recurenta nu a fost prezentă în ședința instanței de insolvabilitate la data adoptării încheierii recurate (f.d. 29), însă aceasta i-a fost expediată recurentei la 22.12.2015 la adresa mun. Chișinău, str. Bulgară, 35 ap. 21 (f.d. 32).

Cererea de recurs a fost depusă de către Vedernic Emilia la 30.01.2016 (f.d. 57).

Prin urmare, Colegiul conchide că recurenta a depus cererea de recurs în afara termenului legal de atac cu recurs.

Referitor la solicitarea recurentei de repunere în termenul de atac, Colegiul o consideră neîntemeiată.

Or, deși recurenta susține că a făcut cunoștință cu încheierea recurată abia la 19.01.2016, instanța de recurs reține că această încheiere i-a fost expediată la adresa sa încă la 22.12.2015. Mai mult ca atât, afirmațiile că s-a aflat în concediu medical, nu constituie temei de repunere în termenul de atac, deoarece potrivit

copiilor certificatelor de concediu medical, aceasta s-a tratat în regim ambulator în perioadele 30.11.2015-04.12.2015 și 14.12.2015-18.12.2015 (f.d. 44-45), încheierea recurată fiindu-i expedită după această perioadă.

Cu atât mai mult, recurenta urma să se intereseze în timp util despre rezultatul ședinței din 17.12.2015, cunoscând cu certitudine atât data examinării, cât și chestiunea care urma să fie soluționată (destituirea sa) în cazul neprezentării raportului până la acea dată (f.d. 26).

În această ordine de idei, instanța de recurs constată netemeinicia motivelor de repunere în termenul de atac cu recurs invocate de recurenta Vedernic Emilia.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea căii de atac ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărârea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Din considerentele menționate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vedernic Emilia este depus în afara termenului de atac, iar motivele de repunere în termen sunt neîntemeiate și acesta urmează a fi respins ca tardiv.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Semițe Nord”, Vedernic Emilia.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea